

ஸ்ரீஜீ-சூடி-ஸஹக்-ஹவதாடி-பாஜராபத-ஜிஹாஜாய-
 ஸவஜு-பீஜ்
 ஸ்ரீ-காஹ்-காஜகொடி-பீஜ்
 ஜமஜு-ஸ்ரீ-ஸஹக்-ஸாஜி-ஸ்ரீஜி-ஸஹ்ஸாநஜ்

ஸவஜுத-ஸாணஜ்

ஆசார்யரின் அறிமுகம்

ஸ்ரீ ஸங்கர பகவத்பாதர் பாரதத்தில் அநேக ஆசார்ய பீடங்களை ஸ்தாபித்து இறுதியில் தமது மூல ஸ்தானமாக மூலாம்நாயம் எனப்படும் ஆசார்ய பீடத்தை காஞ்சீபுரத்தில் ஸ்தாபித்தார். காமகோடி எனும் காமாக்கி தேவியானவள் ஸாம்வதமாக இருக்கும் கேஷத்ரம் இது. “கல்வியில் கரையிலாக் காஞ்சி” மற்றும் “நகரேஷு காஞ்சி” என்றவாறு இது ஸர்வ வித்யைகளுக்கும் இருப்பிடமான சிறந்த நகரமாகத் திகழ்ந்தது. ஆகவே இவ்விடத்தில் அவர் ஸ்தாபித்த ஆசார்ய பீடமே ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி மூலாம்நாய ஸர்வஜ்ஞ பீடம் எனப்படும் ஜகத்குரு ஸங்கராசார்ய ஸ்ரீமட ஸம்ஸ்தானம் ஆகும்.

ஸ்ரீ பகவத்பாதர் தமது ஸிஷ்யர்களில் வயதில் மூத்தவராகவும் பல யஜ்ஞங்களைச் செய்து உலக வ்யவஹார நிர்வாஹத்தில் அனுபவஸ்தராகவும் இருந்த ஸ்ரீ ஸுரேஸ்வரரை ஸகல பீடங்களுக்கும் நிர்வாஹகராக, இள வயதினரான அந்தந்த பீடாதிபதிகளுக்கு நிர்வாஹ விஷயங்களில் வழிகாட்டுபவராக இருக்கும்படி ஆஜ்ஞாபித்தார். அதிலும் குறிப்பாக அனைவரினும் மிகக்குறைந்த வயதினரான ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்மாவை

ஸ்ரீ பகவத்பாதர காஞ்சீபுரத்தில் ஸர்வஜ்ஞ பீடம் ஏறும் தருணத்தில் இவரை ஸிஷ்யராக ஏற்றதால் இவருக்கு ஸர்வஜ்ஞாத்மா என்று பெயரிட்டது பொருந்துகிறது. இத்தகைய ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்மேந்த்ர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீசரணர்களின் சரித்ரத்தைக் குறித்த ப்ரமாண நூல்களின் ம்லோகங்களையும், அவர் இயற்றிய சில நூற்பகுதிகளையும் அநுஸந்தானம் செய்து குரு அனுக்ரஹத்திற்கு பாத்ரமாவோமாக!

॥ ശ്രീ-നാഗ-ചരിത്ര-പ്രജ്ഞ-ഗുഹ്യം ॥

ஸ்ரீ ஸங்கர சரித்ர ப்ரமாண நூல்களில் –

00 0000 00000000 00000000 00000000 000000 —

ஸ்ரீ ஸங்கர பகவத்பாதர் ஸர்வஜ்ஞராம் ஸிவ பெருமானின் அவதாரமே. அன்றியும் தாம் ஸர்வஜ்ஞர் என்பதை உலக ரீதியில் ஸ்தாபித்தால் தான் தமது உபதேசத்தை மக்கள் அதிகமாக நம்பி பயனடைவர். இதனால் ஸ்ரீ பகவத்பாதர் காஞ்சியில் உள்ள ஸர்வஜ்ஞ பீடத்தை ஏற முற்பட்டார்.

ஸவ்ஹுஜ-ஃரொரொஜுதெஹெ ஷெஸிகொதத: ||

ததொட்பாரீரிணீ வாணீ நஹொஜாமுடாஹீ வுஜுஜீத ।

ஹொ யதிநு ஹவதா ஸபு-விஜ்ஜாஸுபி விஸெஷத: ||

கூசுவா ப்ருஸஜ்ஞ விபுலி: ஜிசுவா தாநவி@நவி ।

ஸவ்வுஜி-பீர்ஜாரொஜுஜிதம் நநு ஹுததெ ||

~ உிதி௢ாஸீய-ஸஜா-விஜய:

அப்போது ஒரு அமரீர் வாக்கு “ஓ துறவியே! ஸர்வ வித்யைகளிலும் பண்டிதர்களுடன் வாதாடி அவர்கள் அனைவரையும் வென்று ஸர்வஜ்ஞ பீடம் ஏறுவது உசிதம் அல்லவா?” என்று கேட்டது. [அப்போது தான் அவருக்கு அனைத்து ஸாஸ்த்ரங்களிலும் உள்ள ஞானம் உலகோருக்கு நிரூபணம் ஆகும் என்பதால் ஸ்ரீ பகவத்பாதர் இதை ஏற்றார்.]

~ சித்விலாஸீய ஸங்கர விஜயம்

உபயாது ஸுயெஷு ஸவது-ஜிஹு:

புஜிஸநாஸு பராஹவம் ய வ்னஹு: |
 வியுதாவிஹ-விசு-படிஸு காஹுஜி
 சு-யுதாதி: ஸ டிஸெசு ஸ்ரியம் உ கா-விசு ||

~ ஸ்ரீ-ஸதாஸிவ-ஸ்ரவெஹநு-விராஜிதா ஜஹ்நு-ராத-ஜாஹா

அதன்படி அழைக்கப்பட்ட பண்டிதர்கள் பாரதத்தின் ஸகல திக்குகளிலிருந்தும் வந்தனர். சிரமமின்றி அவர்களை நொடிதில் வென்று ஸ்ரீ பகவத்பாதர் காஞ்சியில் ஸர்வஜ்ஞ பீடம் ஏறினார். அவர் நமக்கு அபூர்வமான ஞானச் செல்வத்தை அளிப்பாராக!

~ ஸ்ரீ ஸதாஸிவ ப்ரஹ்மேந்த்ரர் இயற்றிய ஜகத்குரு ரத்ன மாலை
 தாஜபண்டி-ஸரிக-தீர-வாவிநொ விஸுயாஸுஜா |
 ஷல்-ஹிநீ-ஸுயா-வாயி-பாரஹு-முணொஹதா: ||
 சூதத தம் ஹெஸிகெநு புணிபதெஹஜிவிஹ |
 ஹிஜா ஸதஜிவாஹாதி சுவயா செவகூ நிறஹதெ || ||
 ஹி ஸுஹத விஹத ஸஜராஹய-ஹெஸிக: || ||
 ஸுதி-ஹிதி-ஹராணொசெத: வஹநெரிதி ஹெஸிக: |
 ஹெஜ-வாஜ-ரதாநு விஹாநாயாயாஹெத-பாரஹாநு ||
 ததஹதொ விஹஹி: புணதஹாதிஹகதித: |

~ ஹிஜிஹாஸீய-ஸஜா-விஜய:

அப்போது (தென் தமிழகத்தில் உள்ள) தாம்ரபர்ணீ நதீ தீரத்திலிருந்து பண்டிதர்கள் வந்தார்கள். அவர்கள் ஆறு தரிசனங்களாம் அமுதக்கடலின் கரை கண்டவர்கள் மற்றும் சிறந்த குணவான்கள். அவர்கள் வந்து ஸ்ரீ பகவத்பாதரை வணங்கி “த்வைதமே ஸத்யம், நீர் எப்படி அத்வைதத்தைச் சொல்கிறீர்” என்றவாறு பலமாக வாதாடினர். அதற்கு ஸ்ரீ பகவத்பாதர் ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதி புராணங்களிலிருந்து தகுந்த பதிலளித்தார். இறைவனும் ஜீவனும் உலகமும் வேறு வேறு என்று தீர்மானமாக இருந்த அந்த அறிஞர்களுக்கு அனைத்தும் ஒரே பரம்பொருளே என்ற அத்வைதத்தை எடுத்துரைத்தார். அவர்களும் அதனை ஏற்று மிகுந்த பக்தியுடன் வணங்கினர்.

~ சித்விலாஸீய ஸங்கர விஜயம்

ஸ்ரீஹ்நு-ஹெஸிகெநு-ஹணிதெஹஹு உ ஹுஹாநநெ

தாதெ வயுந-நாஜி ஸாயுஜநுமெ: ஸ்ரீ-தாஜுபண்டி-உமெ: ।
 ஸவஜாஸநஜாராருக்ஷதி மாரள யீரம் நிவது ஸுதள
 ஹிஜ: கொஃவி தஜந-ஸபஜ-ஸஜொ வாகெரரளதீக் குஹஜி ॥

~ ஸ்ரீஹஜா-விஜய:

இவர்களது தலைவர் வர்த்தனர் என்பவர். இவரும் இவரைச் சார்ந்தவர்களும் கடைசியில் தோற்ற பிறகு, இனி கேள்வி கேட்பவர் யாரும் இல்லை, ஸர்வஜ்ஞர் என்பது நிரூபணம் ஆயிற்று என்று ஸ்ரீ பகவத்பாதர் மீண்டும் ஸர்வஜ்ஞ பீடம் ஏற முற்பட்டார். அப்போது அந்த வர்த்தனரின் ஏழு வயது நிறையாத குழந்தை பேசத் தொடங்கி வேதத்தின் கருத்தைக் குறித்த வாதத்தில் தீரராகிய ஸ்ரீ பகவத்பாதரை மூன்று நாட்கள் நிறுத்தி வைத்தான்.

~ ப்ருஹத் ஸங்கர விஜயம்

தாயெஃஹந்யு ஸஜரொஜித-ஸஜாயாநெ ப்ருஸாநெ ஸரிஸள
 தாதாஹெயுரி ஸயியம்ஸதி உ தம் ஜஷாதிஹுஷானா: ।
 சூ ஷஷாஹவ ஹவ ஹுஜ ஹதாநாபுதி ப்ருஷாஃபுஸா
 வொஜிதெவ மஹஜஸுஜிதி தஜ்-வூதம் உ தாதாஹெவெக் ॥

~ ஸ்ரீஹஜா-விஜய:

நான்காம் நாள் ஸ்ரீ பகவத்பாதர்களின் பதில்களால் ஸமாதானம் அடைந்து அமைதியாகிய குழந்தையானவன் பெற்றோர் முதலியவர்களின் முன்னிலையில் ஸந்ந்யாஸம் கேட்டான். அவனைப் பார்த்து ஸ்ரீ பகவத்பாதர் அகமகிழ்ந்தார். விசாரித்ததில் “ஆறு வயதில் நீரை மட்டும் பருகுகிறான். எப்பொழுதும் ஓம் என்று மட்டுமே சொல்கிறான். கேட்டாலும் வேறு எதுவும் சொல்வதில்லை” என்று தந்தை சொன்னார்.

~ ப்ருஹத் ஸங்கர விஜயம்

ஜாஸெவநம் ஸஜுஸாயிகாரிணையாக் தம் ஸ்ரீஹஜெஸாஜவம்
 ப்ராப்தாநுஜிவி ஸுதொ ஜநயிதுவூழீஸ வாஃயஜி ।
 சூபுஜாஹெகரொக் ஸ தஸு உ ஜஹாஹெவாஹியஸுஜாபுத:
 ஸவஜாஹிய-ஸஜராயு ஹதி யம் ஸுஸுஜாயு பீஹெ ந்யாக் ॥

~ ஸ்ரீஹஜா-விஜய:

ப்ரஹ்மதேஸத்தில் பிறந்த இக்குழந்தையே (தமது காமகோடி பீடத்திற்கு) தகுந்த

உத்தராதிகாரி என்று அறிந்து, பெற்றோர்களின் அனுமதியுடன் அவருக்கு ஸந்ந்யாஸம் அளித்தார் ஸ்ரீ பகவத்பாதர். பூர்வாஸ்ரமத்தில் மஹாதேவன் என்று பெயருடைய இக்குழந்தை ஸர்வஜ்ஞாத்மேந்த்ர ஸரஸ்வதீ என்று பெயரிட்டார். அவரையே தமது (காமகோடி) பீடத்தில் ஸ்ரீ பகவத்பாதர் இருத்தினார்.

~ ப்ருஹத் ஸங்கர விஜயம்

சுய நிபுதிநு ஜநஸா ஸ்ரீஜாநு ஸஜா-ஜெஸிகு: |
ஜெஹ் ஸ்ரீ-ஸாரஜாஹிவெஷு ஸவது-ஜ்ஞம் நிஜயநுநிஜி ||
ஸுரெஸுரம் வுதி-கூதஜனிக-ஸுஹ் ஸஜாஃஃஜராசு |
ஸஜம் ஸம்ஸுராபு தஜெஸு ஸுஹ் வசுதும் ஹாஷுஹ் ஸஜங்ஸராசு ||

~ கொடீய-ஸஜா-விஜயம்

(காமகோடி பீடத்தின் இருப்பிடமாகிய காஞ்சி) ஸ்ரீ ஸாரதா மடத்தில் ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞ முனியை வைக்க மனதால் தீர்மானம் செய்த ஸ்ரீ பகவத்பாதர், தமது பேரில் எப்பொழுதும் பக்தி மேலிட்டால் கூடவே இருக்கும் ஸ்ரீ ஸுரேஸ்வரரை (குழந்தை வயதினரான) ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்மாவுக்கு உடனிருந்து பிறகு தமது பாஷ்யத்தைப் பயிற்றுவிக்கும்படி உத்தரவிட்டார்.

~ கேரளீய ஸங்கர விஜயம்

ததஸுதொ விபுதிஜி: ப்ருணதபுதிஹஸ்தித: |
மீத-வாஜிசு-நிவெஷு-ஜெய-வாஜ-ஸுஜ்ஞெய: ||
சுரூரெஹாய ஸவது-ஜ்ஞ-வீஹ் ஜெஸிகு-புஜுவ: |
புஷு-புஷு: பவாதாய வவவாதா: ஸு-மங்ய: ||

~ ஸ்ருஹஜ்ஞா-விஜயம்

பிறகு, படிப்படியாக பண்டிதர்களால் மிகுந்த பக்தியுடன் வணங்கப்பட்டு, பாட்டுகளும் வாத்யங்களும் முழங்கி ஜய கோஷங்கள் மேலிட, சிறந்த ஆசானான ஸ்ரீ பகவத்பாதர் ஸர்வஜ்ஞ பீடம் ஏறினார். அச்சமயம் பூ மாரி பொழிந்தது. நறுமணமான காற்றுகள் வீசின.

~ ப்ருஹத் ஸங்கர விஜயம்

சுஹ்ஜெஸுபு ஸரெசுஷணாயு-நயஜெந: (உசுஉரு) ஸசு-காஜகொடி-புஜெ
வீஹ் நுஸு ஸுரெஸுரம் ஸஜவிதும் ஸவது-ஜ்ஞ-ஸம்ஜ்ஞம் ஜுநிஜி |
காஜாசுஷா: ஸவியெ ஸ ஜாதா நிவிஸுஹ்நுசுத-வொசு-ஸுஜெஹா

~ പ്രാചീന-സാഹിത്യ-വിജയം

~ ப்ராசீன ஸங்கர விஜயம்

00 000000 00000 00 0000 00000000 00000 000000000 -

ஸ்ரீ பகவத்பாதரின் ப்ரிய (ஸிஷ்ய)ரான ஸ்ரீ பத்மபாதரின் பாதபத்மங்களை
ஸேவித்து (அவர் அலங்கரித்திருந்த) த்வாரகா பீட பரம்பரைக்கு வந்தவர்
(அவரது ஸிஷ்யரான) ஸ்ரீ ப்ரஹ்மஸ்வரூபர். (ஸ்ரீ பத்மபாதர் இதற்கிடையில்
ஸித்தியடைந்திருக்கலாம். ஆகவே ஜகத்குரு பரம்பரா ஸ்தவத்தில் காட்டியபடி
ஸ்ரீ ப்ரஹ்மஸ்வரூபர் வித்யாப்யாஸத்திற்கு ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்மரிடம் வந்திருக்க
வேண்டும். அதனால்) ஸ்ரீ ப்ரஹ்மஸ்வரூபர் தமது திருவடிகளை ஸ்ரத்தையுடன்
ஸேவிக்க, இணையற்ற பரம்பொருளை சின்முத்தரையால் காட்டிக்கொண்டே
தமது (உள்) ஒளியுடன் ஐக்யமானார் ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்ம முனிவர்.

கௌடுஸே: ஸ ஹயாழி-ஹாசு-நயநெ: (உளந) வஷெ நஹ ஜாயவெ
ந

விஹெ க்ஷுஷ-உதுஷ்ஸீநு ஜஹஸ்யஜாய-ஸெஹாநிகெ ।
ந

முஹெஸ்யுக்-கவிதெந்நுஷ்ஸி விஸஜம் ஸஜெவ-ஸாரீரக-
க்ஷ

புஹெஸ்யுஷய-ஸூகு-ஹாஷு-முஹந-ஹந: பஜாயெஷ்யு: ॥ ௧௦ ॥

2737 கலிவருடங்கள் கழிந்த பிறகு நல ஸ்ரவையாக மீக்ருஷ்ண சதுர்தஸியன்று
(பொயுமு 365-ஏப்-20) வேதாசலம் (திருக்கழுக்குன்றம்) என்னும் கேஷத்ரத்தின்
அருகே ஸித்தியடைந்தார். ஸங்க்ஷேப ஸாரீரகம் முதலிய இவரது நூல்களால் ஸ்ரீ
பகவத்பாதரின் அத்வைத (ப்ரஹ்ம) ஸூத்ர பாஷ்யத்தில் உள்ளடங்கியிருக்கும்
பல நுண்ணிய விஷயங்கள் தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளன.

ஜமுஷா-ரத-ஜாஹா ந

ஸவிஹாஸந னவ ய: ஸ-ஹீம்

விமயம் புராவிபஜாஹுதாநு ஸு-ஸீம்: ।

ஸுஜ-ஹார-மணீந்யுயா: ஸ-ஜ்ஷி:

ஸஹி ஸவ்ஜ-முஷாஹிந்யாக் கு-ஜ்ஷி: ॥ ௧௧ ॥

ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்ம குரு நீரை மட்டும் பருகியவர். மாசில்லா நடத்தையினர்.
அவைதிகமான மதங்களைக் காணாமல் போக்கியவர். (உலக ரீதியில்
மகிழ்விக்கும்) பூமாலையையும் (பயமுறுத்தும்) பாம்பையும் (ப்ரஹ்மமாக)
வேறுபாடின்றிக் காணும் (பக்குவம் வாய்ந்தவர்). அவர் நமது தவறான
சிந்தனையைப் போக்குவாராக!

ஜமஜுரூ-பாஜரா-ஸவ:

சுபொ^நஸு^நவ ஜெநாநு ய சூ-புர^ஜமோதிஷஜாஜிநக் ।

ஸிஸுஜா^நயய^ந-வா^நர்-வெ^நணீ-ரய-ரொயி-ஜ^நஹாஸ^நௌ || கூ ||

(ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்மா) நீரை மட்டும் பருகும் வ்ரதம் கொண்டிருந்தவர். அவைதிக மதத்தினர்களை (பாரத எல்லையில் உள்ள) ப்ராக்ஜ்யோதிஷபுரம் வரை அடக்கியவர். குழந்தையாக இருக்கையிலேயே ஸ்ரீ பகவத்பாதரின் வாக்காகிய ப்ரவாஹத்தின் வேகத்தை நிறுத்தக்கூடிய தேஜஸ்ஸாகிய பலம் கொண்டிருந்தார்.

ஸஜெ^{க்ஷ}வ-ஸாரீ^{க்ஷ}ர-ஜுவ-பு^{க்ஷ}ஸங்-வி^{க்ஷ}வதா^{க்ஷ}ய^{க்ஷ} ||

பு^{க்ஷ}ஸு^{க்ஷ}ஸு^{க்ஷ}ர^{க்ஷ}ப^{க்ஷ}ய^{க்ஷ}-ஹா^{க்ஷ}ஷ^{க்ஷ}-ஸா^{க்ஷ}ஜா^{க்ஷ}ய^{க்ஷ}ய^{க்ஷ}-ப^{க்ஷ}ணீ^{க்ஷ}த^{க்ஷ} || ௧௦ ||

ஸங்க்ஷேப ஸாரீரகம் முதலிய நூல்களால் அத்வைதத்தை விளக்கியவர். ஸ்ரீ ப்ரஹ்மஸ்வரூப ஆசார்யருக்கு ஸாந்தி பாடத்துடன் பாஷ்யம் கற்பித்த பண்டிதர்.

ஸவ^நஜு^ந-அ^நநு^ந-நா^நஜா^ந உ^ந ஸவ^நதொ^ந ஹ^நவி^ந வி^நஸு^நத^ந ||

ஸவ^நஜு^ந-ஸ^நதீ^ந-மு^நரூ^ந வ^நநி^ந ஸவ^நஜு^நலி^நவ^ந ஹ^நஉ^ந-ம^நத^ந || ௧௧ ||

ஸர்வஜ்ஞ சந்த்ரன் என்று உலகெங்கும் புகழ்பெற்றவர். பூமிக்கு வந்த சிவபெருமானைப் போன்றவர். அந்த ஸ்ரீஸர்வஜ்ஞாத்ம குருவை வணங்குகிறேன்.

|| ஸ்ரீ-ஸவ^{க்ஷ}ஜாத-வாமஜுத^{க்ஷ} – ஸஜெ^{க்ஷ}வ-ஸாரீ^{க்ஷ}ர^{க்ஷ} ||

இவ்வாசார்யர் பல நூல்களை இயற்றியதாக ஷே ப்ரமாணங்களில் உள்ளது. அதில் ஸங்க்ஷேப ஸாரீரகத்தில் உள்ள அவரது வாக்காம் அமுதைச் சற்று பருகுவோம். இந்த நூல் ஸ்ரீ பகவத்பாதரின் ப்ரஹ்ம ஸுத்ர பாஷ்யத்திலுள்ள நிர்குண ப்ரஹ்ம பரமான பகுதிகளை மட்டும் (ஆகவே தான் ஸங்க்ஷேப என்ற பெயர்) ஸாரமாக எடுத்துரைக்கிறது.

பு^நஸா^நஜெ^நய^நய^நய^நய^ந

நூலின் தொடக்கத்தில் முதல் அத்யாயத்தில் ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்ம ஸ்ரீசுரணர் மிகவும் அழகாக பகவான் விஷ்ணுவின் மூல நிர்குண ரூபம், அவரைக் காட்டிக் கொடுக்கும் வேத மாதா, விக்னேஸ்வரர், அத்வைத வேதாந்தத்தின் மூல நூல்களான ஸுத்ர பாஷ்ய வார்த்திகங்களை இயற்றிய ஸ்ரீ வ்யாஸர், ஸ்ரீ

பகவத்பாதர், ஸ்ரீ ஸுரேஸ்வரர் ஆகியோரை பக்தியுடன் வணங்குகிறார். பிறகு குருவின் அருளை முன்னிட்டு தான் நூலைத் தொடங்குவதைக் கூறுகிறார்.

சுநுத-ஜல-விரொயி ரவிவஜை-
சுய-ஜல-வாந-உஃவதா-விருஜி ।

சுதிநிகுடவிக்ரியம் ஜுராரெஃ
வரஜ-வஜம் ப்ரணயாஜஹிஷ்வீதி ॥ க ॥

உலகைக் காக்கும் ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவின் ஸ்வரூபம் உலகிற்கு அப்பாற்பட்டது. அதனை பக்தியுடன் துதிக்கிறேன். அது ஒரு மாறுதலும் அற்றது. அதாவது 1) தேஸ கால பொருள் வேறுபாடுகள் உடைய ப்ரபஞ்சம், 2) மனதின் அழுக்குகள், புண்ய பாபங்கள், துக்கம் ஆகியவற்றை உடைய ஜீவன், 3) மேலான ஸ்தானத்தில் இருப்பதாக சொல்லப்படும் ஈஸ்வரன், ஆகிய தன்மைகள் அற்றது. ஸத்யமாகவும் சைதன்யமாகவும் அனைத்திலும் ஊடுருவியிருப்பது. [இதில் ப்ரஹ்ம ஸுத்திரங்களின் முதல் ஸுத்திரத்தின் பொருள் அடங்கியுள்ளது.]

ஸூஜாந-கூபித-ஜமக்-வரஜேஸூர-சுவ-
ஜீவ-சுவ-ஹேஜ-கௌஷீ-கூத-ஹிஜ-ஹாவா ।
ஸூஹாவிக்-ஸூ-ஜஹிஜ-ஸூதிநிஸூ-ஜொஹா
ப்ரதூக்-விதிவிஜயதெ ஹுவநெக-யொநிஃ ॥ உ ॥

உலகின் (ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களுக்கு) ஒரே காரணமானதும், உட்பொருளுமான சைதன்யம் அனைத்திலும் சிறந்ததாக விளங்குகிறது. (ஆனால் தன் உண்மை ஸ்வரூபம் மறந்த) அறியாமையால் ப்ரபஞ்சம் ஜீவர்கள் ஈஸ்வரன் என்ற வேறுபாடுகளால் சைதன்யத்தின் வரையறையற்ற தன்மைக்கு மாசுபடிந்தது. (இருப்பினும் இந்த அறியாமையும் உண்மையல்ல என்பதால்) தன் இயல்பான மஹிமையிலேயே நிலைத்துள்ளது. [இதில் ப்ரஹ்ம ஸுத்திரங்களின் இரண்டாவது ஸுத்திரத்தின் பொருள் அடங்கியுள்ளது.]

ப்ரதூக்-ப்ரஜானகஸதூ-பராக்-ப்ரஹேஜம்
ப்ரகூஷீண-காரண-விகார-விஹாமஜேகஜி ।
தெதநு-ஜாகு-வரஜாயு-நிஜ-ஸூஹாவம்
ப்ரதூஷஜஜுதஜஹம் ப்ரணதொஷ்வி நிதூஜி ॥ டு ॥

உள்ளிருப்பவனும் அழிவற்றவனும் (முறையே ஜீவன் ஈசன் என்று நாம்

பிரித்து நினைத்தாலும் பரம்பொருளாகிய) ஒருவனே. (புண்ய பாபங்கள் செய்வதாகிய) காரணத்தின் பலனாக (ஸுக துக்கங்களாகிய) பல வித விகாரங்களை (அனுபவிப்பது என்ற ஜீவனின் தன்மையும்,) எங்கேயோ இருக்கும் வேறொருவனாக (தோன்றும் ஈசனின் தன்மையும், இதை அறிவதால்) மறைந்துவிடுகின்றன. (இந்த பரம்பொருளின்) தன்மையாவதோ தானே உள்ளே ஒளிர்வது, சைதன்ய மாத்ரமானது, பாதிக்கப்படாதது, பரமானந்தமாகிய பரம ப்ரயோஜனமானது. அதையே நான் எப்பொழுதும் வணங்குகிறேன். [இதில் ப்ரஹ்ம ஸுத்ரங்களின் நான்காவது ஸுத்ரத்தின் பொருள் அடங்கியுள்ளது.]

ஷாத திகீ ஸக்திரஸெஷ-வஸு-
வத
புக்ஷாஸநெ கூயு-வஸெந யஸுா: |
விஜாயதெ விஸு-விவத-ஹெதொ:
நஜாஜி தாஃ வாஹஜிஹு-ஸக்திஜி || ௪ ||

உலகமாகத் தோன்றும் பரம்பொருளிடமிருந்து உருவானதே வேத வாக்கானது. இந்த வாக்கிலிருந்து தான் உலகமும் உருவாகியது. உலகில் உள்ள அனைத்து பொருட்களையும் சுட்டிக்காட்டும் திறனும் அனைத்தாகிய பரம்பொருளைக் காட்டும் திறனும் இந்த வாக்கிற்கு இயல்பாக உள்ளது என்று அனுபவத்தால் தெரிகிறது. அதன் ஸக்தி புத்திக்கு எட்டாதது. அத்தகைய வேத வாக்கை வணங்குகிறேன். [இதில் ப்ரஹ்ம ஸுத்ரங்களின் மூன்றாவது ஸுத்ரத்தின் இரு பொருள்களும் அடங்கியுள்ளன.]

சூரஜா: வஹிந: ப்ரஸஹ-ஹுஜ்யொ யஸெஷ திரஸஹாஜவி
ஹ
நொ ஷெஜ் விஸு-ஸுஜொஷுஹம் விஹஹதாஜாயாஹுஹொயொஹுஜா: |
விஸெஸுஸுயுஜதொ நிரஹுஸஜஹுஜ் யஸெஸுவ விஸு-புஹொ:
ஸொஷம் விஸு-ஹிதெ ரதொ விஜயதெ விஸெஸுரொ விஸு-கூக் || ௫ ||

உலகை ஸ்ருஷ்டித்தவரே உலகிற்கு நன்மை செய்வதற்கு கணேசராக வடிவெடுத்தார். அவரது அருள் இருந்தால் மிருகங்களின் முயற்சிகளும் பலனளிக்கும். இல்லாவிடில் ப்ரஹ்மாவின் உபாயங்களும் முயற்சிகளும் கூட தோல்வி அடையும். ஆகவே உலகை ஆளும் இவருக்குத் தான் அனைத்து வித ஸக்தியும் அளவற்றதாக உள்ளது. இவரே அனைத்தினும் மேலாக பொலிகிறார்.

வாந்-விஸுரா யஸு ஷுஹக்-தரஜா:

வெஹா-தடம் வஸுநி தத்-ஸெயா: ।

ரதாநி தக்ஷ-புஸா-புக்ாரா:

புநாஸவஸள வுஸாஸ-பயொநியிநு: ॥ ௬ ॥

கடலைப் போன்ற ஸ்ரீ வ்யாஸர் நம்மை தூய்மைப்படுத்தட்டும். அவரது விரிவான வாக்குகளே பெரும் அலைகள். பரம்பொருளை சரியாக அறிவதே (அடைய வேண்டிய லட்சியம் ஆகையால்) அவரது எல்லையில் உள்ள கரை. அவர் (வேதத்தைப் புரிந்து கொள்ள காட்டும்) யுக்திகள் செயல்படும் விதங்களே (கடலில் கிடைக்கும்) ரத்னங்கள்.

வஸ்தாரஜாஸாஜு யஜெவ நிதூ

ஸாஸுதீ ஸுயாது-ஸஜநிதாஸீக் ।

நிரஸ-ஜுஸக்ஷ-க்ஷ-பஜா

நஜாஜி தம் ஸஜாஜிதாஜி ॥ ௭ ॥

ஸ்ரீ ஸங்கரர் எப்போது நித்யமான (வித்யை எனும்) ஸரஸ்வதியை சொல்லி (போதித்தாரோ), அப்பொழுது தான் அவளது பெயர் பொருளுடையதாக ஆனது. (அதாவது) தவறான யுக்திகளால் ஏற்படும் குழப்பமாகிய சேறு நீங்கி (அவள் “ரஸ”மான பொருள் உடையவளாக ஆனாள்). பூஜிக்கத்தக்க திருவடியுடைய அவரை நான் வணங்குகிறேன்.

யஜீய-ஸஜக்ஷவாபு கெவஹம்

வயம் க்ஷுதாயுதா நிரவஜ-க்ஷீதய: ।

ஜமது தெ தாரித-ஸிஷு-பஜயொ

ஜயநி ஜெவெஸுர-பாஜ-ரெணவ: ॥ ௮ ॥

(எமது வித்யாகுருவாகிய) ஸ்ரீ ஸுரேஸ்வரரின் திருவடித் துகள்கள் உலகில் சிறந்து விளங்குகின்றன. அவை ஸிஷ்யர்களின் கூட்டங்களைக் கரையேற வைத்தவை. அவற்றின் தொடர்பு கிடைத்ததால் தான் நாங்கள் பேறுபெற்றோம், மாசற்ற புகழை அடைந்தோம்.

முரு-அரண-ஸரொஜ-ஸனியாநாஜ்

க்ஷவி வயஜஸு முனெக்ஷ-ஹ-ஹாஜ: ।

க்ஷவி ஜஹதி ஜஹாண்டுவெ நிஜமூ:

ஸஹிஹுபாஜஜதெ ஜிதம் ஹி ஜீநா: ॥ ௯ ॥

குருவின் திருவடித்தாமரை அருகாமையினால் தான் நாங்கள் அவரது குணத்தின் ஒரு லேசத்தையாவது அடைந்தோம். (எவ்வாறெனில்) பெரிய கடலில் மூழ்கியிருந்தாலும் மீன்கள் அளவோடு தான் நீரை எடுத்துக்கொள்ள முடியும்.

ஸசெதா றுரொபுரணயொநிடுகடெ நிவாஸாசு

நாராயண-ஸுரணதபு நிரஞாராயஜீ ।

ஸாரீரகாயு-விஷயாவமதி-புயாநம்

ஸஜெபத: புரகாரணம் காரவாணி ஹுஷுநு ॥ ௧௦ ॥

(இவ்வாறு என்னிடம் தட்டுப்பாடுகள் இருப்பினும்) குருவின் திருவடியிணையின் அருகே வசித்தமையால் (கிடைத்த) திறனாலும், (அன்னாரின் அனுக்ரஹமாகிய) நாராயண ஸ்மரணத்தினால் இடையூறுகள் அகன்றும், ஸாரீரக (வேதாந்த) ஸாஸ்தரத்தின் விஷயத்தை அறிவதே நோக்கமாகக் கொண்ட சுருக்கமான ப்ரகரண (நூலை) களிப்புடன் இயற்றுகிறேன்.

புருஷோத்தம உத்யுத்யுயா

நூலின் நிறைவில் நான்காவது அத்யாயத்தில், ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்ம ஸ்ரீசரணர் குருவிடம் உபதேஸம் பெற்ற ஸிஷ்யர் தாம் ஜீவன்முக்தியாகிய அரும்பேறு பெற்றதை வெளிப்படுத்தும் விதம் எடுத்துரைக்கிறார். பிறகு ஸ்ரீ ஸுரேஸ்வரரின் அருளால் தாம் நூலை இயற்றியதைச் சொல்லி, பகவான் விஷ்ணுவை ஸகுண ரூபமாக வணங்கி பூர்த்தி செய்கிறார்.

விஷா-விபுஹஜபுஹண விஹிதம் புரதுஷுஜுஜெஸுராஜீ

உதுஷுஷுதஜ-புரூஷம் ஜுநி-யியா ஜுஷாஜிஷீகாஜிவ ।

கொஸாசு காரண-காயு-ரூப-விக்ரதாசு பஸுஜி நி:ஸம்ஸயம்

கூஸஜிஷி ஹவிஷுதி க்ஷு நு மத: ஸம்ஸார-ஜு:பொஜயி: ॥ ௧௧ ॥

புருஷோத்தமனான (பரமாத்மா) ஞான ஸ்வரூபமாக இருந்தும், (நமக்கு) உள்ளேயே இருந்தும், அஞ்ஞானத்தால் அடர்ந்து மறைக்கப்பட்டிருந்தார். (வேதத்தின் பொருளைக் கேட்டறிந்து மீண்டும் மீண்டும்) மனதினால் அனுசந்தானம் செய்வதன் மூலம் நாணல் தண்டிலிருந்து புல் இழையை (உருவுவது) போல் (அந்த பரமாத்மாவை, உள்ளே இருக்கும்) காரண (ஸரீரம்)

மற்றும் (வெளியே இருக்கும்) கார்யம் (ஸ்தூல ஸரீரம்) என்ற வடிவில் பலவிதமாக அமைந்துள்ள (ஆனந்தமய கோஸம் முதல் அன்னமய கோஸம் வரையிலான) உறையிலிருந்து வெளிகொணர்ந்து ஐயமின்றி அறிந்தேன். (அப்போது) ஸம்ஸார இன்னல்களாம் கடல் என்பது எங்கே இருந்தது, இருக்கிறது, இருக்கப்போகிறது? எங்கே போய்விட்டது?! (அந்தளவுக்கு அதற்கு இடமே இல்லை!)

பஸுாஜி ிகுஜிவ ஸவஜிஜ் ிதீயம்
திஷுாஜி நிஷு஁-ிஜெ஁-வ஁ஷுநஜெ ।
சூதாநஜய-ஜநஜ-ஸு஁வெ஁-ர஁பம்
பஸுாஜி ஜஹு-ரஸநாஜிவ ி ஁வ஁ஜி ॥ ௫௪ ॥

(அப்படிப்பட்ட ஞானம் கிடைத்த பின், ஜீவன் முக்தி நிலையில் தன்னைக் காட்டிலும்) இரண்டாவதான இந்த உலகு அனைத்தையும் ஒரு படத்தைப் போல் பார்க்கிறேன். (அதாவது அதனால் பாதிக்கப்படவில்லை, ஏனெனில்) பகுதிகளற்ற சைதன்யம் ஒன்றே வடிவமான எல்லையற்ற பொருளில் நான் நிலைத்துள்ளேன். இரண்டற்றவன், அளவற்ற ஆனந்தமே வடிவமானவன் என்று என்னையும், எரிந்த கயிற்றைப் போல (அதாவது வடிவம் தெரிந்தாலும் எந்த பயனுக்கும் ஆகாதது, ஆகவே என்னை பாதிக்காது என்று) உலகத்தையும் அறிகிறேன்.

சுஜெதஜ஁நு஁வாஜி ஁ர-ஸு-ஸி஁-
து஁஁ ஸரீரஜ஁-நி஁யநீ-வஜீ஁ஷு ।
஁வம் ி ஜீவநஜிவ ஁திலாஸஜாநம்
நிஸுயஸௌயிஜநம் ி ஜ஁ ஁வஜிஜி ॥ ௫௫ ॥

கையில் இருக்கும் வில்வப்பழம் போல் (தெளிவாக சைதன்யமே என் ஸ்வரூபம் என்ற) அத்வைதத்தையும் அனுபவிக்கிறேன். பாம்பிலிருந்து உரிந்த சட்டையைப் போல் எனது ஸரீரத்தை (முன்பு தன் ஸ்வரூபமாக நினைத்திருந்தும் தற்போது அத்தகையதல்ல என்று) அறிகிறேன். (உண்மையான கிளிஞ்சலில் பொய்யான வெள்ளி போல் தெரிவது உலக நடைமுறை தான் ஆகையால், பொய்யான) ஸரீரத்தில் நான் வாழ்வது போல் தெரிவதும் (உண்மையான ஞானத்தால்) மோக்ஷத்தை அடைவதும் ஏற்புடையதாகிறது.

சுபெத-ஸாயக-ஹுநு யத்-சிதீய-
 ஜெபெதஸு ஸத ஸாயகஜெவ ஜாதீ |
 ஜொஹாத் சிதீயஜெபஸாயகஜஸு, விஷா-
 ஸாஜஸுதொ டய-நிஸஹுணஜசிதீயஜீ || ௫௬ ||

அட! எந்த த்வைதம் அத்வைத (அனுபவத்திற்கு) இடையூறு செய்ததோ, அத்வைதமே அந்த த்வைத (அனுபவத்திற்கு) இடையூறு செய்துவிட்டது! (ஆனால் வேறுபாடு என்னவென்றால்) த்வைதம் என்பது அஞ்ஞானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பதால் அத்வைதத்தை மறைக்கும் அதன் திறன் திடமானதல்ல. அத்வைதமோ ஞானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பதால் அது தீர்மானமாக த்வைதத்தை நீக்கும்.

சூசுயுஜஜ ஹாதி சுயம் சிதீயம்
 நிதெ நிரஸு-நிவிவாஸிவ-சிசு-புசுாஸெ |
 சூஸீசு பூரெதி, கிஜிஜா: ஸுதயொ ந வுவு
 யெந சிதீயஜெவசு திஜிர-பூஸுதஜீ || ௫௭ ||

அனைத்து அமங்களங்களையும் போக்கக்கூடிய சைதன்ய ப்ரகாஸம் ஸாம்வதமாக இருக்கையில் (இப்போது நான் அனுபவிக்கும் ஜீவன்முக்திக்கு) முன்பு எனக்கு த்வைதம் எப்படித் தென்பட முடிந்தது என்பது இன்று எனக்கு ஆச்சரியமாக உள்ளது! இந்த வேதாந்த வாக்யங்கள் முன்பும் இருக்கவில்லையா, (அவைகளால் ஏற்படும் ப்ரகாஸமின்றி அஞ்ஞான) இருளினால் த்வைதம் உருவாவதற்கு? (வேதாந்த வாக்யங்கள் இருந்தும் அவற்றின் அர்த்தம் தெரியாததால் அப்படி த்வைதம் தோன்றியது என்றால், அப்படி அர்த்தம் உணரப்படவில்லை என்பதே ஆச்சரியமாக உள்ளது!)

சுசு-பாஜ-பஜ-ஸஜாஸுயணம் விநா ஜெ
 ஸுஸுஸுஸுவிவ பர: பூரூஷ: பூரூஷ:ஸீசு |
 சுசு-பாஜ-பஜ-யுமவாஸுயணாஜிஜாநீ
 நாவீந் தாஸி ந ஹவிஷுதி ஹஜ-பூசி: || ௫௮ ||

(ஹே குரோ! அப்படி வேதாந்த வாக்யங்கள் புரியாததற்கான காரணம் என்னவென்றால்) உன் திருவடித்தாமரையை ஆஸ்ரயிக்காததே! அதனால் முன்பு ஸத்யமான பரமாத்மாவும் இல்லாததுபோல் ஆகிவிட்டார் (தெரியவில்லை).

தற்பொழுதோ உன் திருவடித் தாமரையை ஆம்ரயித்ததால் (நான் புரிந்துகொள்வது யாதெனில் உண்மையில்) முன்பும் எனக்கு த்வைத புத்தி இருக்கவில்லை, தற்பொழுதும் இல்லை, இனியும் இருக்காது!

யஸூக் கூபா-பா-வஸோ ஜ ஜுஸ்சிகிதம்
ஸம்ஸார-ரொமுஜபநெதுஜஸி ப்ருவூத் : |

சுவக்-பாடி-பஜஜ-ரஜ: ஸிரஸா டயாந:
சவாஜா-ஸாரீர-பதநாடிஹஜபூபாவெ || ௫௯ ||

(ஹே குரோ!) எளிதில் சிகிச்சை செய்யவியலாத ஸம்ஸார ரோகத்தை நீக்குவதற்கு நீ கருணை வசப்பட்டு முற்பட்டிருப்பதால், நானும் உனது திருவடித் தாமரைத் துகள்களை சிரஸால் தரித்து, என் உடல் வீழும் வரை உன்னை வழிபடுவேன்!

ஸ்ரீ-ஜெவெஸூர-பாடி-பஜஜ-ரஜ:-ஸஜகூ-பூதாஸய:
ஸவஜூத-பிராடிஜிதொ ஜுநி-வர: ஸஜெப-ஸாரீரகூ |

உக்யு ஸஜந-ஸூகி-வயுநஜிடி ராஜந-வம்ஸூ நூபெ
ஸ்ரீ-ஜதூக்ஷத-ஸாஸநெ ஜநு-கூவாஜிதெ ஹவம் ஸாஸதி || ௬௦ ||

மீறப்படாத ஆட்சியை உடையவரான மநுகுல ஆதித்யன் என்ற க்ஷத்ரிய வம்ஸத்து அரசன் பூமியை ஆளுகையில், ஸ்ரீ ஸுரேஸ்வரரின் திருவடித் தாமரைத் துகள்களின் தொடர்பினால் தெளிவடைந்த உள்ளமுடையவரும், ஸர்வஜ்ஞாத்மா என்ற பெயர்கொண்டவருமான சிறந்த மௌனியானவர், நன்மக்களின் புத்தியை அபிவ்ருத்தி செய்யும் இந்த “ஸங்க்ஷேப ஸாரீரக”த்தைச் செய்தார். [ஸ்ரீ பகவத்பாதாளின் ஸந்நிதிக்கு வருமுன் ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்மா தொடர்ந்து மௌனம் கொண்டிருந்தமை நினைவில் கொள்க.]

ஹஜஜாஜ-ஸாயிநெ விஹஜாஜ-மாஜிநெ |
தாரஜாஜ-ஹஜிநெ நஜா ரயாஜ-யாரிணெ || ௬௧ ||

(ஆதிஸேஷன் என்ற) பாம்பின் மடியில் படுத்தவரும், (கருடன் என்ற) பறவையின் முதுகில் செல்பவரும், குதிரை (வடிவமான கேஸி என்று பெயர் கொண்ட அஸுரனின்) உடலை த்வம்ஸம் செய்தவரும், ரதத்தின் உறுப்பாகிய (சக்ரத்தை) தரித்தவருமான (ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு) நமஸ்காரம். [பக்தர்களுக்கு அருளுவதற்கான யோக நித்ரையை முதல் அடைமொழியாலும்,

பக்தர்களைக் காப்பதற்கான கோலத்தை எஞ்சிய மூன்றாலும் கூறினார்.]

